

Odškodninska odgovornost predsednika sveta delavcev - nujni stroški za delo sveta delavcev

Zbirni podatki

Publikacija: Pravna praksa - 2011, številka 31, stran 25 | GV Založba, d.o.o., 18.8.2011

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Besedilo

Sodba VIII Ips 377/2009, 4. april 2011 (v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Pdp 476/2008)

ZSDU - tretji odstavek 55. člena, 65. člen, prvi odstavek 66. člena, 67. člen, 104. člen

ZDR - 182. člen

OZ - 132. člen

Ne svet delavcev ne njegov predsednik ne moreta s svojimi odločitvami povzročati stroškov delodajalcu, če o tem ni ustreznega dogovora ali arbitražne odločbe, ki nadomesti dogovor (104. člen ZSDU).

Toženec je tudi kot član in predsednik sveta delavcev še vedno delavec tožeče stranke (13. člen ZSDU). Ne kot predsednik sveta delavcev in ne kot delavec ni imel pooblastila za naročanje knjig za račun tožeče stranke. Zato je za svoje ravnanje lahko odgovoren le kot delavec tožeče stranke na podlagi 182. člena ZDR.

Iz obrazložitve

1. Sodišče prve stopnje je ugodilo tožbenemu zahtevku in odločilo, da je tožena stranka dolžna plačati tožeci stranki znesek 1.582,60 evra z zamudnimi obrestmi od 20. aprila 2006 do plačila. Ugotovilo je, da je toženec nepooblaščen oziroma brez soglasja tožeče stranke naročil knjige, ki jih je morala tožeča stranka plačati. ...

2. Sodišče druge stopnje je pritožbo tožene stranke zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo prvostopno sodbo. ...

3. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje vloga tožena stranka revizijo ... zaradi zmotne uporabe materialnega prava. ...

4. Revizija ni utemeljena.

...

7. Bistvo revizijskih navedb je ugovor pasivne legitimacije toženca, torej njegove odgovornosti, in posredno, da njegovo ravnanje kot predsednika sveta delavcev ni bilo protipravno. V bistvu zatrjuje, da je Svet delavcev lahko naročil sporno literaturo in jo je bila tožeča stranka dolžna plačati.

8. V postopku ni bilo sporno, da je bil toženec v času spornega naročila predsednik Sveta delavcev pri tožeci stranki in je torej kot tak zastopal in predstavljal Svet delavcev (tretji odstavek 55. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju - ZSDU).¹ Tako sodišče prve kot druge stopnje utemeljujeta svojo odločitev na odgovornosti toženca kot predsednika Sveta delavcev: v tej funkciji je literaturo naročil in prejel (prevzel). Vprašanje je torej najprej, ali je in v kolikšni meri Svet delavcev samostojen oziroma avtonomen pri odločanju o nujnih stroških za svoje delo, kadar (še) ni dogovora z delodajalcem po tretjem odstavku 65. člena ZSDU.

9. Svet delavcev nima lastnih sredstev za delo, zagotoviti mu jih mora delodajalec. Deloma tako, da zagotavlja plačo in druge stroške za delo članov sveta delavcev (62. do 64. člen ZSDU). Po določbi prvega odstavka 65. člena ZSDU pa mora delodajalec kriti tudi nujne stroške za delo sveta delavcev: najmanj stroške potrebnih prostorov za seje, sprejem strank in delo poklicnih članov sveta delavcev, stroške materialnih sredstev, ki jih svet delavcev uporablja in stroške administrativnega osebja za delo sveta delavcev. Določena strokovna literatura nedvomno lahko sodi med sredstva, ki jih svet delavcev uporablja za oziroma pri svojem delu. Vprašanje pa je, ali katerakoli oziroma katero je mogoče šteti kot tisto, ki je nujna za delo sveta.

10. Izhodišče ZSDU pri zagotavljanju sredstev za delo je dogovor med delodajalcem in svetom delavcev (5. in 6. člen ZSDU). V okviru tega se lahko dogovorita tudi o fiksnem znesku za pokrivanje določenih stroškov, ki jih svet delavcev potem uporablja po lastni presoji (tretji in četrti odstavek 65. člena ZSDU). Kolikor do dogovora ne pride, lahko o tem odloči arbitraž (prvi odstavek 66. člena ZSDU). Dokler pa ni dogovora in/ali odločitve arbitraže, je kritje stroškov za delo sveta delavcev stvar dogovarjanja za vsak strošek posebej, z upoštevanjem izhodišča, da gre praviloma le za nujne stroške in tudi kriterijev, ki bi jih pri odločitvi upoštevala arbitraž: ekonomski položaj družbe in potrebe sveta delavcev (drugi odstavek 66. člena ZSDU). Ne svet delavcev ne njegov predsednik ne moreta s svojimi odločitvami povzročati stroškov delodajalcu, če o tem ni ustreznega dogovora ali arbitražne odločbe, ki nadomesti dogovor (104. člen ZSDU).

11. Drugo vprašanje pa je, ali je v takem primeru toženec odgovoren za škodo na podlagi 182. člena ZDR: torej kot delavec za škodo, povzročeno na delu ali v zvezi z delom. Toženec je tudi kot član in predsednik sveta delavcev še vedno delavec tožeče stranke (13. člen ZSDU). Ne kot predsednik sveta delavcev in ne

kot delavec ni imel pooblastila za naročanje knjig za račun tožeče stranke. Zato je za svoje ravnanje lahko odgovoren le kot delavec tožeče stranke na podlagi 182. člena ZDR. Da je delavec tudi v času, ko je član sveta delavcev, odškodninsko odgovoren za škodo, povzročeno delodajalcu, izhaja posredno tudi iz določbe 67. člena ZSDU.

12. Neutemeljene so revizijske navedbe, da tožeča stranka ni utrpela nobene škode. Tožeča stranka je plačala nekaj, kar sama ni naročila in sama ni potrebovala. S tem je prišlo do zmanjšanja njenega premoženja, kar ustreza opredelitvi škode po 132. členu Obligacijskega zakonika (OZ).²

---

¹ Ur. l. RS, št. 42/93 in nasl.

² Ur. l. RS, št. 83/01.